

טורי בכר יעקב
3795187

בן מרסל ורונ

נולד ב- יי' תמוז תשכ"ו 28.6.1966
התגייס לצה"ל ב- 8.5.1984
שרת ב"ኒצני הגולן" (בא"ח 1)
נפל ב- כ"ז אלול תשמ"ד 24.9.1984
בתאונת מסוק בנחל בזק.

בכר יעקב,

בן מרסל ורן, נולד ביתם יי' בתמזה תשכ"ז 1966.6.28 בתל אביב. יעקב (הוא ז'אק) היה בן חקוניות במשפחהו, ולפנή היה ילד מפונק. בשגיגע זמננו ללבת לגן הילדיות, בכח שאינו רוצה ללבת לגן, ואימו ישבה איתנו בגן ימים שלמים. מעבור ממה שניים, עברה המשפחה לאגור בתל כביר, וייעקב למד בבית הספר הייסודי "ברנרי" שבשכונת נווה צדק. יעקב אהב ללמידה, אבל שמח מאוד לבנות בחברות ילדים. הוא הצטרכף לתנועת "הצופים", והיה פעיל בתנועה, תקופה חנןך ואחר כך כמדריך. חברי הצופים זכרו אותו כמו שהיה המנהיג והמוביל בטווילים ובימי העבודה.

יעקב החליט לצאת לעבודה. הוא התקבל בחברת "בלאק אנד דקר", וזכה את משכורתו הראשונה שמה לקנות לעצמו בגדים יפים ונעלי ספורט חזקות ביותר.

יעקב אהב מאוד לשחק עם הילדים הקטנים במשפחהו. הוא נהג להרים אותם על כתפיו, ולשיר איתם את השירים שלמדו בגן. הקשר שלו עם בני המשפחה היה חם והחזק, ובכל הזדמנות שהייתה לו ביקר אותם ושאל לשולם.

בתחלת חשב יעקב לצאת עם חברי לגורעון נח"ל, ואולם כשהגיעו מועד גיוסו העדיף להתגייס לצה"ל לפני חברי. יעקב התגייס והוצב לשרת ביחידה של גולני. מיום שהתגייס, נעשה יעקב קשוח וסגור. אימוני הטירונות היו קשים לו מאוד, אבל הוא אהב את הצבה ולא התלונן. עוד לפני שסיים את הטירונות, נהרג יעקב בתאונת מסוק שאירעה בנחל בזק. הוא נפל בעת מילוי תפקידו ביום כ"ז באול תשמ"ד 24.9.1984, והובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בחוון. הוא השאיר אחיו הורים, אחיות ואח. משפחתו הקימה אנדרטה לזכר חללי המסוק שהתרסק. האנדרטה הוקמה ליד המتن"ס שבמרכז תל כביר, ומעליה הוצב זנב המסוק שבו מצא יעקב את מותו. כמו כן הוקמה לזכרו אנדרטה בגן יהונתן.

"יהי זכרו ברוך"

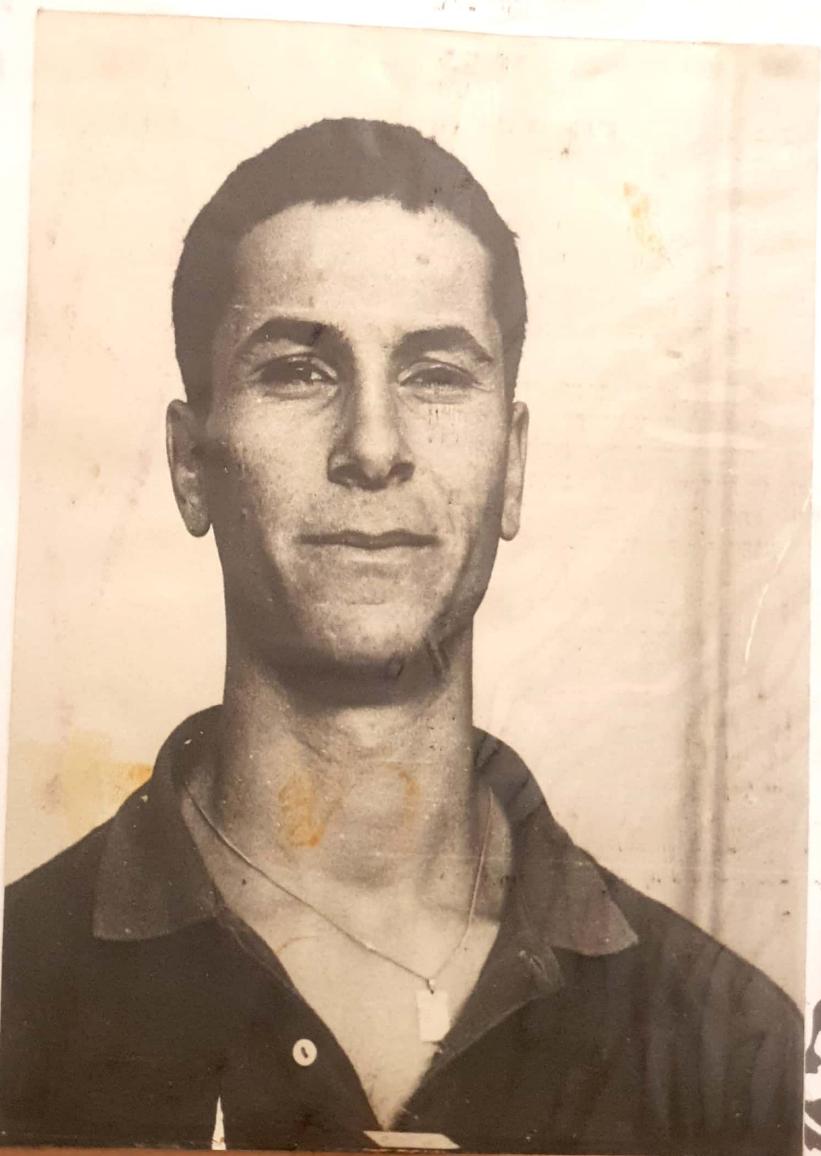
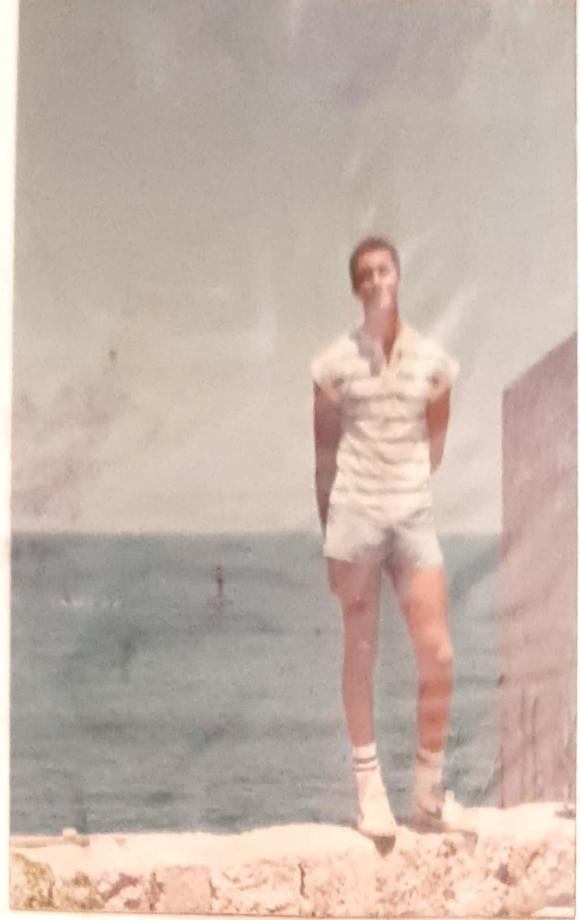

יעקב בילדותו

יעקב בנעוריו

סוטנס תל-אביב

אוֹסְטְּרָטִי בית-התלמיד בריכת

ו ذات לטעודה,

כ' החניך/כה יעזם אבֶן

אהה במקום I

ברחבות כאות

שכערכה בתאריך 28/6/49

בריכת

מדינת ישראל
משרד החינוך ותרבות

נתנה בבינוס הספרט

לתלמיד/ה: רבקה יפה

מabit הספר: 202

בשיעור/ה מקום: הנלה

ההישג: א-ב הסוג: ט�ם מ.א.ד. 415

תאריך: 11.3.79 מקום: הנלה

הוועדה המארגנת:
הנלה - קדרון

חניונו על החינוך הגופני

12950/חת

יעקב בבר הטעש לרכבת ליחידה קרבית

יעקב בבר: הרוח טיפוס של מנהיג

צ'ויר ותחום איו' ייחודה יותר מובה,
בתחום או גלו'ן' מסך חבון יצח.

יעקב חזק לאלו'

יום אליישן, חמוץ שעמ' נח
יכול לסתוב מכתב. מכל
סוקט שימצא בו, להוציא
בד עזע' בפער 4 מושך
שידר בדבָּא.

"ז'אן היה טיפוס של
נרג'ין", ספרו חברו,
חמיד בטיטלים חרא'
הטמק, אבל כרך ירד את
ול כל שכונת תל-כביר
בחור נבון וחופן. הוא היה
אהב באשוכמים. הוא היה
כפי, יהוד היה בחור והב',
שלוא ויתר על כלום".

בשטעו הבא היה אמר
יעקב לסיס את הטידנות.
אני כל בר רוזה קיבל
הכיתה שתקשר מטולה
ברגע שינוע. הוא לא התקי'
לבורה בבייה הקברות
שה. המשפחה החלה לראוג
המצאי בחולון.

"אתרי תאג' הוא היה
לכבר סירבו הורי שיתנו
ליחידה קרבית או הוא היה
אמור לסקול הופשת רגילה.
הוא הבטיח שיבוא אליו
לקיבוץ לנחל, ובעשה
חיים משוגעים", ספרה
הברור. משבט הצעפים,
עלים הילך מכיתה א' העדי'
ז' והצדרף לנולני. "המי'
לשתחנו מי מתגייס לנו'
בל' ומי לנצחנים. ואיזה
חיל טוב יותר מבין שנין
הס'". מסכל חברו הטעש
אייצ'ק.

אימז'ן ברסל. חשות
מאוד - שקרה. לו' מושה
בצבא. היה אף פנתה לר' רב
שיטבס עזה כיוצר אפשר
לשבנס לא להתגיים לחיי
רב-קרבית. בסלא עור לה
היא פנתה לטפקו היישר
היא הבן האהוב, מקולם".
בספר אותו מוטי, "תמיד
הビונה ליעטים תכופות
עור. לנוקות את הבית. יצא
יזהו. המפקר אישל לו כל
לקלניות, ורק את האשפה".

סמלאת שנתיים
לנפוצתת של
בננו ואחותנו יעקב
באסון הדמוקר

יעקב (ש. ק.)

בן ז'ז

נעלה לckerו וגתייה עם זכרו
ביום שלישי - 30.9.86, כי באלו
תש�'ג, בשעה 16.00acha"צ.
השעה יצאת מתל-כביר בשעה 15.30.
ngegshim בבייה העלמין הצבאי, חולון.
אוחרה בשעה 18.00, בבייה המשפט.
ה משפטה

סיפור התriskות המסק

ערב ראש השנה, ה-23 בספטמבר 1984, היה היום תגורי ב' השען וו'ז. זאת חיה חייל בן 19, בסוף סיום מסלול האומנותי בוגלוי, עם תואר בתעודה לקריון עלייתו לבנין, בהשכלה הבקר ודרישת לוחם על תרגול עם מוסקים. כמה קצינים ומ"בים היו אמרו לו כי תולית מוסקלים שוחרה לאראר, והווילאים היו אמורים לארור אותו ולחטמו.

משאית הנטה כייטה את

חיהילים לונחת בוק. המכבי, בכנסה לנחל בוק. המכבי, בדיקה שלג, בנתן את העדרה. החיהילים החלו להתפרק לזרחותם, ורקם היו אמרותם להריך רבלית אהדי מתרלבין, רקם בג'יפים, והטור במסוק. הסמ"פ ארגן חסisha חברה, שליט נטעם ביגזם,ليلות למסוק, בנוסח לממשה הדטרף המג"ד משה ובוטי, סמ"פ רוד שוי, ושלושה אנשי צוות של זיל דאויד. העליה למסוק הייתה בשעה 10:30 בערך. החבירה התקדמה במסוק, רק לאחור מנק המתברך ממקום היישיבה היה קרייט לבני סיבי"י חזשודת, אלה, שווי קרובים לטעים נגטו. קשה. בביודה, לאחר תגירת התגניות וחבישת הקסדות, המסוק החל להמריא כל אחד מהחיילים נשא על גנו אף, בבד, ונשא איש עם המכון תחרשות ורמוני עש.

מסוק חמיריא מילין לחייב ידר, ושוב ספה ימינה לכוון וארי נחל בוק, שבע רקיות לאחור האמරאה והלו להישמע רעשיהם מזרדים. המכובני הממס, מאיר אסיג, האל לזרן בין הטיסטים למגע, בניסיון לברוק מהקדת. החיהילים לא היו דודגים במיזוח. הם סמכו באתא אאותום על הסיסים. בעוד המסוק נגנש לסתורו קשה, החבירה שפער על מולו נבהה. שלום איטן זוכר מוחשבת שעבורו בירשו באתם רגעים, שככלם צוטו לתבשה בקרקע. החביטה היתה אירוד.

שלושת גושי גוזת האורו נהרו ממקם. שנינו חבריו של שלום היו עיינין בין החיים, אך נפטרו מאוחר יותר, כי החילוץ לא הגיע בזמנם. כל החיהילים שכבו מחשוקים וכואבים ממש ארבע שעות תUILT, בחום אימים של 39 מעלות. לאו מים לאו כל עוד, מכיר השער נגע בעת התriskות. הם לא יכולו ליבור קשר ולהוציא חירות חילוץ.

המג"ד, במצב נואש, החל לירוח באוויר וגמר מתחנית שלמה. הם שמעו רק את דוד היידיין. אף אחר לא הגיע. מסתבר שיש לא עלה ברקעינו שקרה להם משטה. חשבו שהמג"ד שנה מסלול והם נתנו במקומות אחרים, אך אפשרות של התriskות לא העל בדעתם.

הפצעים ניסו לעורר אחד לשני, אך הם היו לבודדים מתחות להרים הממס, שלום, הפצע הקשה ביותר, ועם מכ Abrams "תעוזו לנו, שמישו יצליח אתנו".

זה חיל אחד שמצוותו הפוי היה בסדר, אך הוא היה נתן בהם גםו. וזה הenthalך בין כולם כסחוורי. החבירה ביקשו ממיים, אבל הוא היה מטופש לגורמי וכל חומר מלמל "אני לא יכול...". לפעת החבירה הבינו בגדיין מים. בעותן מיל הם משכו אותו אליהם. כל אחד לגם ממנו והעיר לחבורי. אולי זה מה שהציגו אותם מהתיכישות. לשולם הם לא יכולו להגיע עם המים, כי הוא היה קבור מתחת להרים הממס עם המגע והכבד עליו.

כל רגע הם התבפלו לבוא החילוץ שבוצע להגעה. המג"ד כל הזמן עודד אותם: "חברה, אל מרגנו, החילוץ תיכף ייעז". אחר מהותה החבירה החליט לזרוק באוויר רימון עשן, שנפל על הארמות הספרוגה רלק ושם. ככל פחדו שהכל יצט לפתע. ניצוץ הcli קסן היה יכול להעלות את כלם באש. והימן בכיה בעצמו, וזה היה הנדרל, שהמסוק לא התפוצץ עם כל הרלק והונשך שהוא בו.

4 קצינים לדין

בעקבות אסון המסוק

לא בקשר לאסון עצמו אלא בחשד חוסר עירנות
לאחר נפילת המסוק בוואדי בזק, שבו נהרגו
חמשה □ ועדת קבעה: המסוק נפל
בגלל תקלת טכנית וטעות אנוש

בגערת רשות התעופה והטכני הבהיר, חביבנו האבינו –
המסוק, ספחה קדמית בפלמ"ח, נפל מטוסו, חורש
על החוף הדגול מתקופת המלחמה שבסירן, מושחתה. שפגם פסקר חול-אחוור סיור
התקינה, יומשו לדין משמעתי ארבעה קצינים, שנים חול-אחוור והרפסיאל. בטקנות
הגיעו, ג'ודווים בשאנגיינט ובתחור ערונת אורי האמן, ואולם אין לך קשר
קם להענין דבבך.

חוקריו התרסקות המסוק

צפת בחיותה אחור. כפי דרבאה
ובבבו את המסוק אהורהנית
18 מעלה, ותוך כדי בנייה
ז, איבדו את השליטה על ה-
מסוק – כנראה שאיבדו כת-
בגל התקלת במנוע – והוא
איסוק התגונש בזיל' הוואדי ר-
טורס, במסוק היו 10 אנשים:
שלושה אנשי צוות ושבعة
חיילי "גולני". ניטפו שני ה-
סילסים, הנסוגו במסוק ושרני
לחומי "גולני". חמישה חיילי
העיר נפצעו.

מצ' אחדיו האסוך יונן אלין
שר הבתוחן יחק רקע את
מספק, דיל וגירד ואת מפקד
הunità שלילה השתייך לה-
מלו'ם. מחד'

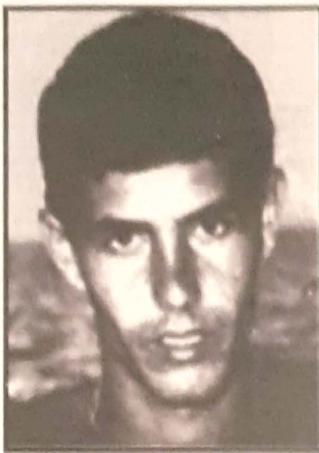
(המשך מעתה 1)
של הגורן החמושי עוזין לא-
שמה שבוי אירע לאטום. בימי
אור מצללה ותוניש את מס"
בקוניה-ה-בשבועי הבא-ה-כבל
חולקי דבשות נאשוו על-יריזי
צוהרים – אשרקנו את אור
התתקפות. החלקים היעז
בד לבייה – בכם חיל ה-
אנדר. (ראה ערך 3).
ההרוגים הם טיסי המסוק
סרג' אילן-יצחק בן 22 מחייל
סגן אבנש אסוציאי בן 22 מראש
העיר המכונאי המוטס. גסיל
סאל אסאג בן 20 מדימונה.
זה שיש לטחות מיד, אלם
ההרגן הרבעי הוא ז'יל
חסיבת גולני. מורי יעקב
בכר, בן 18 מטל-אביב. שמו
זהורי הוליטו לנסתן למצבוא

התרסקות מסוק בנהר בק

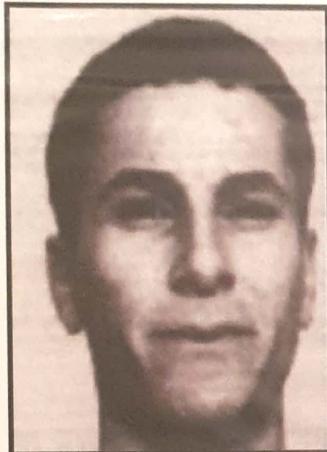
הרוגי המסוק

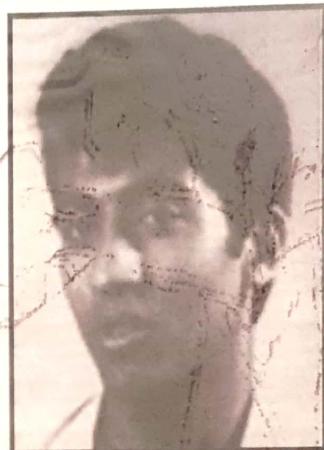
ר' מאיר אסיה ז'ל

ס' אילן יצחק ז'ל

טורי יעקב בקר ז'ל

סגן אבנר אפרתי ז'ל

אנדרטה לזכרו של יעקב בקר ז'ל

מכותב מון הצבא

10/8/84

יום טען

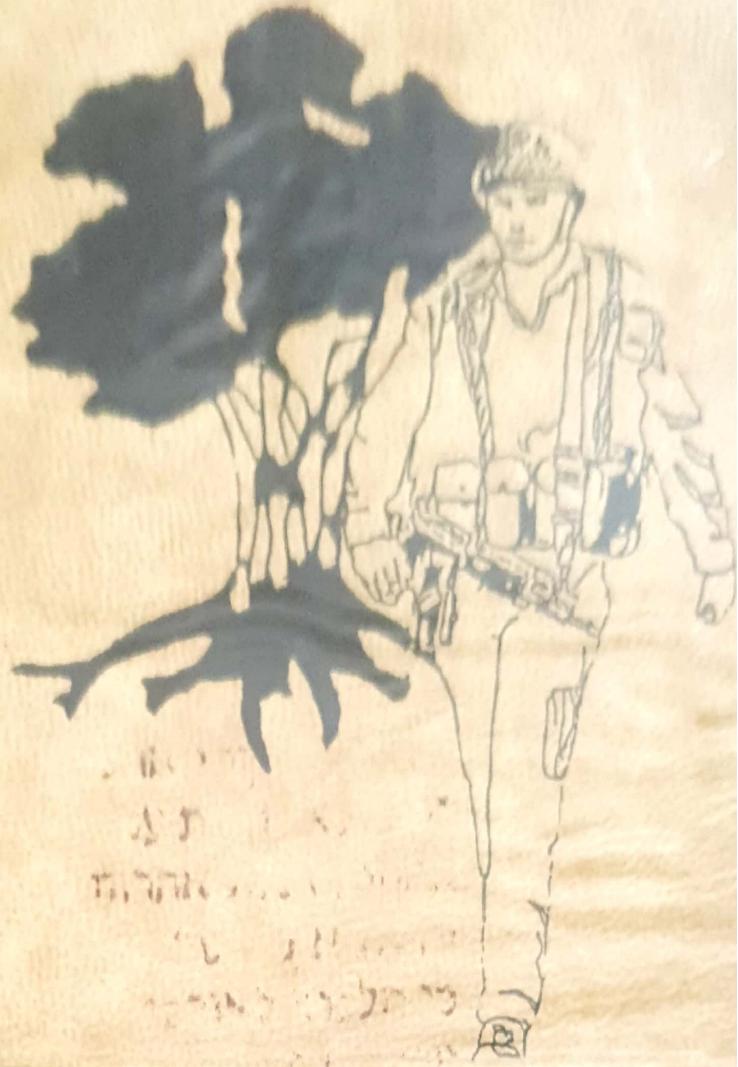
טבון רוחני טעם

היום מושם ג'ג יג מיטבב ברכבת כביש 21, פארן.
היום רצינו לטייל עיר נס. ח'ת'ה פ' פ' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
היום לא נזקק לטלטול עיר נס כי דרכ' פראט צורף
היום לא נזקק לטלטול עיר נס כי דרכ' צורף עיר נס.
היום לא נזקק לטלטול עיר נס כי דרכ' צורף עיר נס.
היום לא נזקק לטלטול עיר נס כי דרכ' צורף עיר נס.
היום לא נזקק לטלטול עיר נס כי דרכ' צורף עיר נס.
היום לא נזקק לטלטול עיר נס כי דרכ' צורף עיר נס.
היום לא נזקק לטלטול עיר נס כי דרכ' צורף עיר נס.
היום לא נזקק לטלטול עיר נס כי דרכ' צורף עיר נס.
היום לא נזקק לטלטול עיר נס כי דרכ' צורף עיר נס.
היום לא נזקק לטלטול עיר נס כי דרכ' צורף עיר נס.
היום לא נזקק לטלטול עיר נס כי דרכ' צורף עיר נס.

ל' פ'

ל' פ'

ל' פ'

יעקב (אייק) בבר

24.9.84

החל את פעילותו בזופים בכיתה ח' ישבט כפيري, שנה לאחר היה חניך קורס הדרכיה"מצעיין" ומחסנאי, בשישית היה מדריך כיתותיו והדריך בהצלחה גדולה והיה חבר בשיכבת "ג'ונקר" שבעית מכיוון שהחל לעבוד ולא היה לו פנאי להדרכה היה רק חבר שיכבה, אבל כעבור חמישה חודשים הגיעו של השם ניוז פלוטנרי ונכנס לארעין של נחיל, ולפעולות מסגרת, אבל כעבור כמה חודשים הגיעו אבד וב- 24.9.84 התגלו לאבאו ושידרה בגולני שבנו לפני סיום הטירונות, ב- 24.9.84 נהרג איק באסון המסתוק.

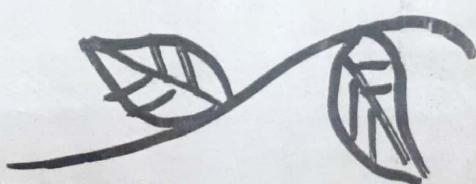
היום שאנו עומדים ונזכרים בכל החוויות שעברנו יחד איתנו, בביהיס, בתנועה, בטילים אנו יודעים שזכרו של איק שנתקע מאיתנו בעמלין ישאר עמו לבצח, כי אדם כמו קשה לשכוח, אדם שתמיד חילב במרקץ העפינים והותיר דושם רב אחרון.

יעקב (אייק) בבר

28.6.66

נולד ב-

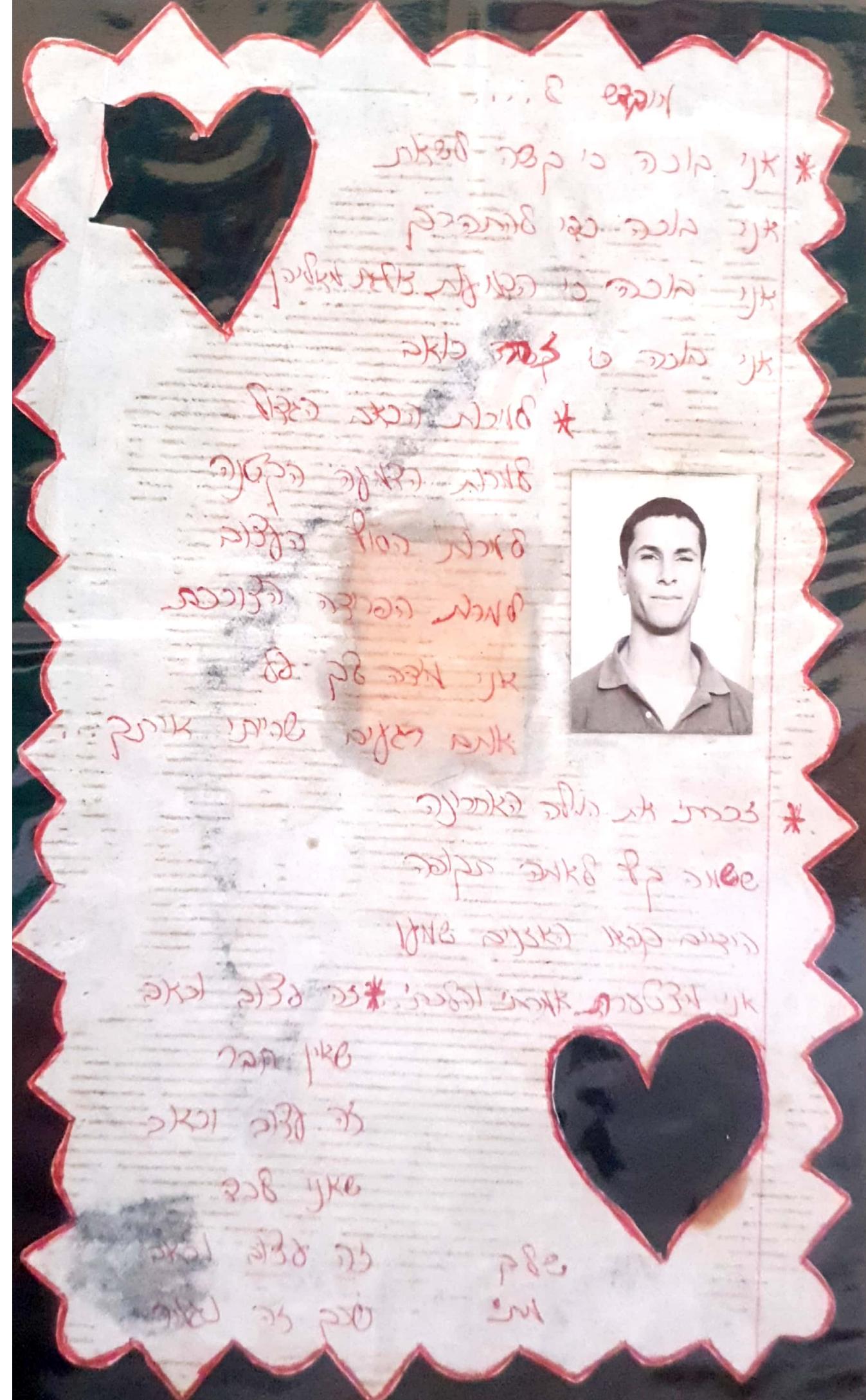
נהרג ב-

" זכרו ברוך "

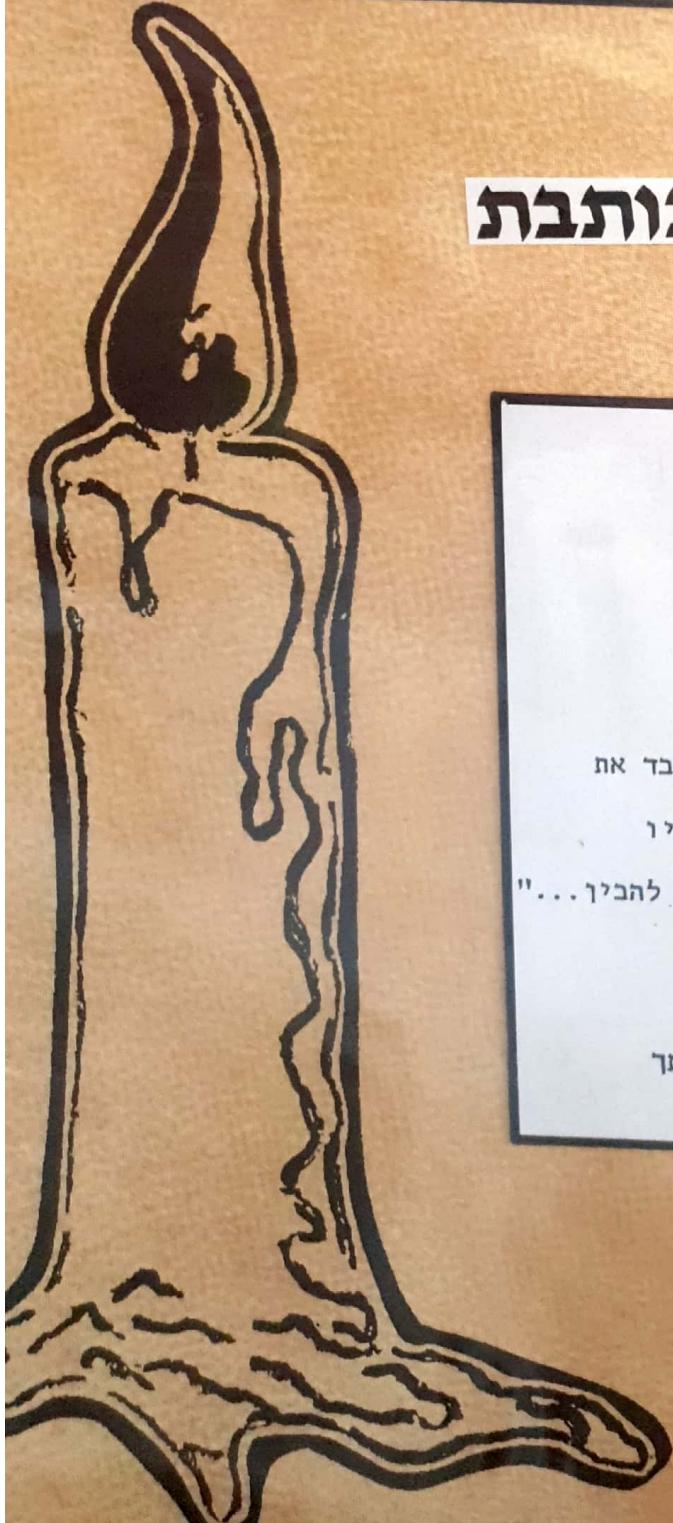
פגשתי אותו בלב חמדבר,
יפת שקיות-שם ללב עצוב.
צירתי לו עז וכבשוה על ניר,
זהו האבטיח לי שיזוב.

קשה לתאר את דמותו של יעקב(ג'י) במיללים. אפשר רק להביא דוגמאות, קווים לדמותו. יעקב(ג'י) בכר היה בן 18 בלבד למותו, ולמרות זאת כבר בגיל צער היה סמל לתפארת, גיטר שבטוביים בכל המובנים: כאדם, כבן וכחבר. אחרי מותו של אדם נוטים לצויר את דמותו בצעעים ורודים מן המציאות. אך במקרה של יעקב המציאות עלתה על הדמיון קשה למצוא אדם צער, שהשייר חותם כא عمוק בסביבתנו, הוא היה מקור להערכה ולהיקוי בעודו בחיים ולאחר מותו הוא הותיר אחריו חלל גדול ומחושה עמוקה של אובדן. בלב כל מכריו.

החברה מתי כתבת

יעקב

יש עוד הרבה מה לאמר...

אך המיליות כבדות

ולבנו לא קל...

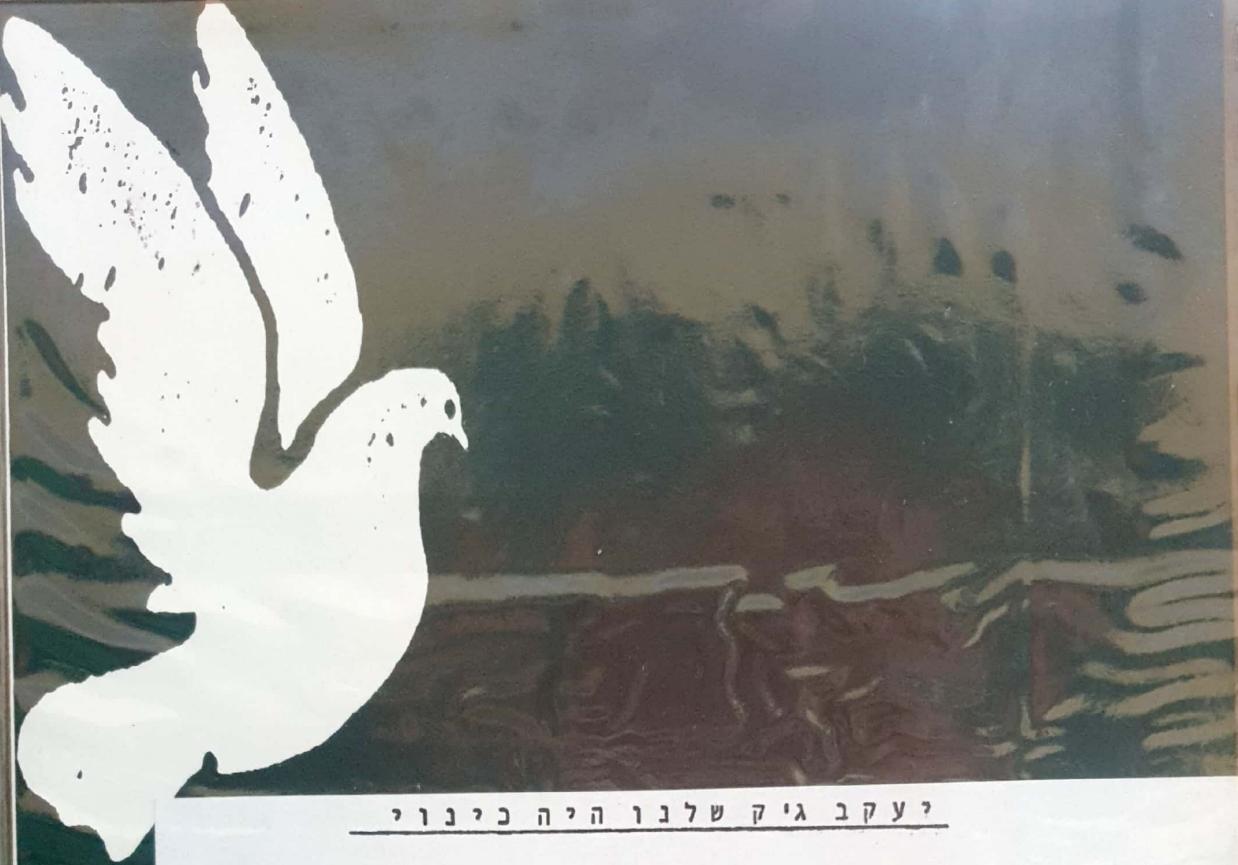
"... רק מי שאיבד את

הטוב בחבריו

אותו יוכל להבין..."

מנני חברתו

מתי

? עַקְבָּגִיק שֶׁלְבָו הֵיכָנוּ ?

בוגר שבת הצופים כפיר חבר נאמן בן טוב להוריו ואהוב על כל מכריו.

זכרונות רבים ויפים הותיר אחוריו, זכרונות מחוויות שעברנו יחד מטיולים, מפיעילות בצויפות, נלימודים יחד מהגן, מהילדות, זכרונות שיורעו לבינו לשנים רבות.

עוד בילדותינו ראיינו בגין את מנהיג החבורה "המלך" של הגן, "המלך" של הכיתה, תמיד התב楼下 גם בגודלו וגם בגודלו. כבאותשכלטתדואשנות ניכר היה שלא יחזק מעמד זמן רב בלימודים שכן רוב שעותיו בילה בשחקי הcadoregal בשכונה.

ואכן לא החזיק זמן רב בילדים, בלילה חוץ הטרף לצופים. ואותו נער קונדס השנגה ללא הכר, לבחו רצני ושקט שהשקי את כל בולו לצופים לשבעת עייפות תמיד חוביל את הטור בעיטולים הוגבלטע פימייס ונטודתס בעיטות בעודה חביבו, נעל ג'ינס,

בשביעית וחיליט לעבור לשכבה בוגרת, באלל התקיבה שחרתו. מתק תקמה באורתה שכבה הרבה לא ידעו מה שקרה עם הבחו. מושם שבקמן זהה תקמה ללא חבר קחיק שקט. יותר מפעם נוספת וכמו תמיד בישן. ואכן אנטק פא, כי זו הייתה חביבו, והוא שול עיטות פלאן.

כל שאלה שלא מן המניין חצביה אוון מילן במובנה, ונהקה תשפייל אמר, מבטו ארעה בחירות תמידיה שהיה בסור על פנין תמיד.

בחור גדול ורחב כתיפיים הצלזין תמיד בשחקן הcadoregal ועוד בהיותו בקבוצת הילדים

בנבחרת השכונה הברגרת בקשיש טישתק עים.

לא נאריך בדברים ונלעט פרטיהם בקטע קצר זה אולם בקטרה נספר, שייעקב בכר היה בכח יקר לכולנו ובמיוחד להוריו שאהבו אהבה ללא גבול.

**משפחה בכר הקימה את האנדרטה לזכרו
של בנים, יעקב, בתל כביר – ת"א**

30.1.89

שני מלאכים קטנים

יעקב וחיים נמדו יחד בביית ספר "ברנר" באוטה ביתם.
רמד מותם.

יעקב וחיים נמדו יחד בביית הספר, המנהל היה קורא לנדו, לוי זלמן
בילדותם בנוית הספר, נפה נטה היה מפרייעם ווואתיקם בזמן
של חיים לאחיה שהבניהם שלגנו היה מפרייעם ווואתיקם בזמן
הילדותם.

הבטחות שלחם היה שלא נפרק שוב, או רזרם וחזרם.
(24.9.84).
יעקב נחרג לפניו ארבע שנים בהתרסקות המשוק
אחריו ארבע שנים, נפל חיים חברו הטוב של יעקב משתק
כבוד של חבר ליחידה.

חירם הם קבוריים אחד ליד השני, האמהות נפגרות שוב
ביחד אבל לא בבית הספר, אלא בבית הקברות.
עלשו אונחנו נפגרות גם בבית הספר כמו שחמנאל היה
קורא לנדו בחלותם ילדיים, לסדר להם פינחת זיכרונות לבבום.
הם כבר לא צוחקים ומפריעים.

אני אמרה של יעקב שואה את שני הילדיים הקטנים, שלא
זכו לראות את הפינה שלהם בבית הספר בו למדו.

יעקב בכר

הצ'ופר שלא חזר

עורק: טובי והבה

עלב בבר: תולדות חיים

— כפי שנרשם ע"י האם מרסל חחי —

עלב נולד בתרצ"ד. 6.6.28 בבית-חילום לילדות "הקריה". הוא היה בן-[הקנים]

של המסתפחה, תיוק נט שיש בלבודין. אהבנו אותו ושםתו עלינו כל הזמן. רטו בפיו, ופשות בשני חדרים.

בשנה זו שוחחים נבדקו מלה-בבּיְנָן ועקב היה צריך לлечבה לנו. ימים שלמים להביי איתה לנו שעשנה.

הוא סיים את התונן והחל למלמד בבי"ס "ברגר". הוא היה ילד שובב עד שגען לביהט בזפוף חן. אז גם התחילה הבקשות של יעקב (יליד זהה שעלה ניק נעל, אידידס...). ובכילה בדירה היען חיבם ל��אות נט לו.

לאחר לימודיו הוחל בפעמיות ב"צופים": החלילה היה למדריך. יעקב היה "המלך של הצופים". חסיד אירון את הטstylים והמסחות והה פועל במשחק הבדורטל. בונו היה "ז'ק", ובר הבירה אותו בולם.

בשהתגבור ההלך לשובם בתבורה "בלראק אוֹן דראָק" ובד בבד היה לומד פסם בסבוז'ו בתבורה.

בשגעון זמו לחתניעס, השפיעו עליו חבריו מסבט האצופים לההניעס לוח"ל נט

בל בברין. יעקב לא התניין בסבה. הוא רצה להחוותים ליפוי בנים ולהיות קרבן.

יעקב התודב' ל"גולן". בטרוות הוא היה "סטופרט" כמו תיר תברירובי שמם, הוא היה מניש ע"ץ וצוצוֹן, זורק את המדים וורדם כל הימים.

ב-18.9.1940 נולדה במשפחה חיקונית. יעקב קובל חופה מוחחת כדי לראותה. ביום טשריה והם מתכוונים לחוות נסך לקרה סייטם הטרוגה.

בoms ראנשן חור לבביס ובים שיינ בעבב הדוייש לול געל ופילה יעקב בחרטוקה המסוק בוחל מנק. להרגל זה יקרו יוווח מאוחרת "המחרך".

יעקב הספיק לשורת רק 4 חודשים — וופל בטע מילוי תפיקו. כי זכרה ברוח

עלבים חכמתו של ילד מתקופת המלחמה בתקופת היידען. הירידות בהריצותו.

אגן לא זכר ממותי התהילתי להתרכוב ליעקב זל', מפני שיעקב היה תמייד קרוב לאחיו בצע החקון. מחרות שחייתו יותר גודל מנגון ששחינו קטעם, נתנו לשבת חספיסים לאכל פרוסות עם שוקן, וופפות בכיכיות חילזון בברק. נוכר ונורוט לבבגנו זרך נגבי. אותך, יעקב, ולטיפות בר – לא נכל לתת תונוכים על מות בנים היינו מפטובים מן חזרם שלדי הבתו ובנדוטש שהו היקר. רק נוכל לומר, משפחתיים אלו בעיניכם גדים שבס. יוחד ולישון דוד.

אני וור שעקב היה במיוחד מכוניות ואופניים. דבר שלא מעצמי בו שם עיגן. מטיו האמן של היה מלך במוניות. התהrik ייוקב ניגא התהשtheta אליו. הניגי לכת איטו למושך חברולל לרדו מהשח. ---
חומי עיר במרירות. יעקב קיבל רישון-הניגו. הוא היה בא ולוקח אתו ליטובים.
ייקב והניגיס איגן כור היבט תט-החשבעה של. למפע, משחסכלי עליון, התהרו לי שואה עבר אוית בראש וצץ שוי שט אל גדר.
* * *

בחופשיה האחרונה של יעקב, בששת ישבי אליו בחדר והוא סיפר לו שיש לו אחו קורס במטוס. והוא מאוד חונע מהו ואני בכל אל הבניין הזה זה...
בזול שמי ברעב הנעה הבשורה הרעה. לא קלטתי אותה בחתחלה. ממש חומן כר מעעם, כר בוגתי. אבל לא חבן-דודה שתחיה הכי-קרוב אבל.
לפעע כל שרו וכוכיותו ננתחים שוב ושוב...
בליהו היה קש לנצח מול האמן וחוש בבדוד הארנו היה שוכן יעקב שיר לימי ימים בא אליך ודייר איתך.

קובי נחנון, בן הדור

אף פעם לא חלפנו – אפיקו בחולם הרע בויתו – שאיicus ריבש את הכאב חד הויה. צורב הו שלא באבד חבר, חבר טוב, זידי ווע, אטם. שודל פילדינו והוא עימנו חווית ילדותו, עירום והובגנותו זידי. דילו, האב מושא וויש לאג'ו במלים. אותך, יעקב.

ונכו וגורה לבבגנו זרך נגבי. לא נכל לתת תונוכים על מות בנים

היכר. רק נוכל לומר, משפחתיים אלו בעיניכם גדים שבס. יוחד ולישון דוד.

בית שירות הצבאי. יעקב (יושב חמוץ) היה סגן החדר.

יעקב ג'ק שלו היה כינוי

בדי שבט גנופיס פטור חבר נאנן בן טוב לזרוי ואחוב על כל מרוי, דרדרות ורביס פיטר חורי אירין, בידרונו טחוות שעיבורן ייר טילו. גמישות ונטיפות, למיטרים חזק מהגון, מחלחת, ובירות שיחוטס ב'ירבו'ו' שיטם בטה. עד בילדותו ראיו'ו' ביך תא מגויה חומבה, "טמ'ל" של גוּן, ממל'ל על חינה, מודר ההגביל מנג'ולו'ו' וגדטליה, ב'טמ'ל' של גוּן, העשר לבטסם. אהו'ו' נוע קודס' השונה לא אל כת, בלאו'ו' ריצ'י חוקט חישטיין או'ר בוטל' צפומו, שלבג'י'ו', מדור גוליל האה. חוכב טיטלים ההבלט ביטו'ו' בגנורה ועינך גוועה להבריא. בבעיטה חילט מלרכ'ו' לשבב רוחת טבנה, בכל טבנה שברחו מתי היה בואחה שביבה, רוחה אל דינען השקר נסח'ה, ייר, ומוש שפכו'ו' הי שנות אל הרכ'ה. היה שט וויה, מטם ייר, ומוש מאי'ין. בדור דיל דוחב חמיטי'ה האצ'י'ה תיז'י' המשתק הכהודיסל וועד ביז'ו'ו' בקבוצת הילס נבוחה טטונה הבוגת בישו'ו' שיטוק עים'. יעקב רב היה נס' ייך לפללו'ו' ובמיוח'ו' לזרוי שאחובו אהבה לא בבל.

כגו' וישראל מדו' בילגונונו לדו'ו דו'

היה זכרו ברונו!

עיניהם שלוי

נס הכת של ערנה, סלי
דמנה לך כשהיית לך
בלוריין ופה שלוי.

ללבנה יש תב. ווועגן,
ומולנו וורטס אונטך.
בל רענ אונטן בתוכנו,
ביסום ליל.
תחה אונגען יעקב שלוי.

כל הומן מלטעה קראת לא
אמא... אמא... אמא!!!

ונחטו נתראה בקרוב.
אתה לא בלרו
אי אונטן אוונק.
יעים שלוי.

האג

למה, אלוקים, למה הגעת
אתנו כל כך עזיריות?
אי מיטונגט אונגען.
יעקב, אמא ואבא יהוד.

למה זה לא עזרך...
לקחת את עזיריות שלוי,
הוא התינוק שלוי, ידר מפוגעך
יעקב אוב או האחים שלוי
מאריך מאור.
גם און איי של לבנה
ואות אסאי של ערנה.

יעקב, לנטשי יש בת שם שני,
שהיא מסתכלת במנעה שלוי
ואומרת דוד יעקב.
הוא מכיר אותה.

שלוש שנים לאחר הדוחה הנוראה בדבר נפלתו של חבריו הפטוב, מתוישב
נא לרבבות מטבח כלום בדמתונו, וזה אני את אותו נס שדרה נבוחה,
הוור-טוני ווועגן.
מי, לדרכ מאייגן נס 18 שנים בילד וויאנד דש זיתר מאומה. מילום אחד
נכתבו פוי ביבא דריש לא בפ' חרב, חבר שליטות אונטן, שיית' אונטן
ויהר בשכבה הבוגרת בעזיריות: שיית' אונטן בחומשות שבירותו אונטן
בכשר דיזון.
אתה חבר נעלם מעגל חווינו וטאמט אונטן נתר אבלגנו היל דמ', קשה לדרבוב
אל אונטן דרבוב. קשה לדרגונט עס השבגד. טער אונטן ג' נינט,
אלב אונטן דרבוב. עירין לא שליכו עס חבר ווועבר ערן דב באודר שע
שענבל בככלו את גדר האסנו אונטן הרונן.

את רוב ומגנו הקירוש ישב בפּוֹרָטָה. ריזווע, ברודיגל ובשיך בדרובט. את
שא ווונט קוויריש לרוח זומזם אונטן בפּוֹרָטָה, בזוניגת הקיין ובדרובט.
את הוושונג אונטן בילוינו דיד אונטן לא אונטן, שייבנו בנטעיה
ואונטן בירני בירני. נס טפּר על טוורוינט בזאנט ווועט אונטן כי בוים
ראשון מאור להוועז נונגיגל-טומטום יונה נוואר ביה". אך די דער שוז
ויהה תניילו אונטן בעזיל' אונטן ווועש שרות בלבד...
אתה ג'יל, ווילט לעטלטט. שאויאת עולם יוותה. השאות את הורה,
איווע, חברין ווירווע הומומט.
את שייטוינט בתכני, אלט דרבין ריבס ישאוו וווערט בפּוֹרָטָה ובכדרון
בלווע. וויבר ברכו.

חרוך הטעוב
אשר ברושידי

הפרידה

הדריך הופיע בירור בעצם. פטנט, אטראק, דיבון
והיכי השוכן... הרכבת

הדריך
ואם לבה
קירות וחוירם
ומעכבר כל מוגנית.

הדריך
הרבה ורניות
ומשע מרכיבים
ורביה קירות.
ואהבה דודלה.

זה מה שעשא
טילר שבקשי מלאו לי
ספונה שעורה שונן.

תפאתום אני מבינה מושגים, שהו עד עבשו רוחוקם. אני
עמדוות מול אונן גרשית, לא ירונין להגב, לא רועעת את
מי ללחם, תא האם שבורל, אהוזם, או את עצמי
או אני שתקחת, ובocabת, אני חיה, אני נשמה.
אבל נק' כבר לא !!!

נתמי,
החברה

אני בוכה כי קשה לשאת, אני בוכה כדי להחפרך, אני בוכה
כי דמעות ולגונות מלאוין, אני בוכה כי זה כאב... לכאוב
הכאב הניגול, לכאוב הרעה הקטנה, לכאוב הסוף העזוב
לכאוב והפרידה - אני הודה לך על אותך ורגעים שחייתי
אתך...
ובתני את דמיילה האחורה, ששםך קץ לאוטה תקופת
ההרים קפוא, האנויים שמעון, אני מעוני אמרת וдолת...
זה עצב בוכא, אשין חרב, זה עצב וכואב שאני לך, זה
עצב וכואב שקר זה נגנה.

לזיכרו

המשתק ניצבת ליד עין,
כבעית מוחה בכיס ושתקה
במתפרק בזונה ובזונות נעימות,
חוויות, מחשבות, אשים.

הנה ההר ההוא שם,
אהה ווּה?
טיפסנו רוח עד פספסה.
אם אתה טיפסת יותר מאוחר,
אך לא חזרת מסמך.

תTRAהה הצע עליי הרענו שמותני,
אהה ווּה – סמ' פולר-היכס שלך.
עכשי יירחט ובוניך לעוז ליתהנו.

חברים רבים השארת בכל מקום,
חברים שלען יירון.
הנה לע משכבר בשלום
וחולות וערף ליטפוך.

בפעם האחרון

חיהcit ואמרת, "שלומו".
אליל ייעת שלא נתראה עוז.
שנותה על נב שיחיה,
ואל לה בר שמאך של פחה.

נפדרה בשתקה בזון הבישין
ווצצן, פרחרת לאחד.
ולא איהך,
סמות לא פיספס אותה, חבר...).

הַלְּרָלִיבָן, הַלְּרָלִיחֶבֶר...

בוחנתו של אבא רון

הוּא שֶׁל רַגְעֹת בְּעֵינָיו שֶׁל אֲבָא רֹוי כֻּכָּר. בְּרוּלִין שֶׁדִּירָה בְּמַנוֹן אֶת חַולְיוֹת הַשְׁבִּיעִים בְּזִירָה לְיִשְׂרָאֵל וְאֶת הַיּוֹם גָּנוֹת הַלְּוִיְצָהָה. עַמְקָה תְּהִימָה בְּזַיִן הַיּוֹמָיִם שֶׁשְׁבָא אֶת הַאֲנָוִיָּה. צָלָט מִשְׁמָתָה אֶת תְּהִבָּוֹן כֻּכָּר, אֶת בְּבוֹן דָּמוֹן רְדָאָה יְהִיבָן. שְׁלֹוֹיָה שֶׁסְּפָבָה עַתְּמָה מִזְרָחָה נְבֹרֶה מִשְׁפָּתָה, וְעַתְּמָה כְּלִיזָּיִשׁ מִזְמָנוֹת אָמָן וְאָמָן גִּזְבָּה בְּרָבֶט. מִכְלִישִׁים, בְּחוּטִים כְּלִיזָּיִשׁ יְהִירָה נְגָנוֹתִים. אָנָרָם שְׁשָׁתָה. אָבָא רֹוי, בְּסָוחָה שְׁעִירָה, מִזְמָנוֹת הַאֲלָבָם וְהַמְּשֻׁמָּות צְבִיטָה אֶת יוֹמָנוֹתָה. וְאָהָרָם בְּכָלָקָם, מִעְלָיו בְּמִקְנָתָה הַאֲלָבָם וְהַמְּשֻׁמָּות צְבִיטָה אֶת עַיִינָה.

שְׁיִיבָּק אֶל דָּהָרָה כְּדָה כְּדָה שְׁלִי, שְׁתַּבְּגִיא אֶת יְיִיבָּק הוּא כְּחֶבֶר, פְּשָׁטָה הֶבֶר טָוב שְׁלִי, שְׁתַּבְּגִיא עַלְמָם, כְּבָה, אֶחָה קָם כְּבָבָרָה, וְוַיְהִי אֶת יְיִיבָּק, אֶן עַד מְלֹפָּנוּם, אַין מְכִתְבִּים... – אַיְלָר מִזְבְּחָר בְּאַתָּשׁ מִזְבְּחָר. אַשְׁוֹה, מִלְבָה (מִלְבָה) יוֹשֵׁת בְּצִידָה שְׁקָמָה, דָּא מִזְבְּחָר עַמְּשָׁבָן אַתְּמָה וְאַמְּרָה? יְלִיבָּה וְקַהַתְּנִי? לֹא גַּעַל אַתְּמָה קַמְּתָגָל הַזָּה? אַין יְדִי אֶת יְלִיבָּה עַד...”

שְׁיִיבָּק אֶל דָּהָרָה טָב שְׁלִי – מִשְׁרָדָר דָּוִי כֻּכָּר – “בְּסָרִידָר דָּהָרָה הוּא שְׁהָמִישָׁתָה. וְהַנְּמָשָׁכָה כְּסָבָה, שְׁאָלָל עַל עַבְרָהָרָךְ אֵין רְבִיבָה, אֵם אַשְׁר עַלְיוֹן. יוֹם... יוֹם אֵין שְׁמָר לְאַדְמָתָה הַחֲרָשָׁה שְׁלִיבָה... בְּיַיְלָה פְּרָחָם... מִלְאָה בְּרָם מִזְרָח... אֵין מִסְּפָר הַלְּיָה, כְּשִׁנְיָה אֶל דָּשָׁה, בְּיַיְלָה עַשְׂרָה דָּהָרָה בְּשִׁשְׁבָתָה... אֵין שְׁשָׁה לְלִשְׁוֹבָתָה מִזְמָנוֹ, אֵל אַיִן שְׁמָעוּ דָּבָר... יְיִיבָּק לְשָׁמֶן כְּבָרָה, שְׁמָרוּן חֹק מִנְיָה עַד אֵין יְהָרָה מִזְמָנוֹ שְׁהָמִישָׁתָה. הַכְּלָדָה בְּלִעְדָּר, מִשְׁוֹרָה נְכָרָעָה לְמִזְמָנוֹשָׁה.”

כְּוֹאָבָל כְּאָבָל.

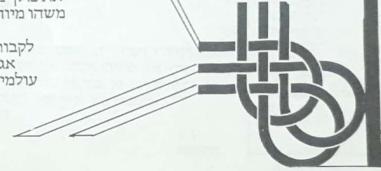

ילכּוּ אֶתְךָ הַיּוֹם וְכָמָה לִקְבּוּר בָּעֵל! סְתִי וַיְיִצְחָק

לקבר אוֹתֶךָ הַיּוֹם זה כמו לִקְבּוּר בָּעֵל!

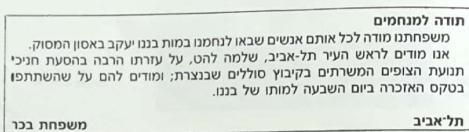
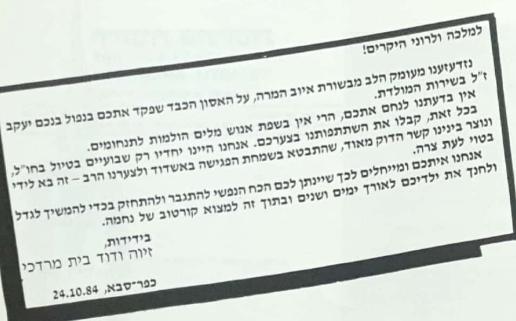
קשה לְתַאֲדַר אֶת דָמָתוֹ שֶׁל יְיִיבָק (גָזָק) בְּמַלְמָם. אֲשֶׁר רַק לְהַבְּרִיא לְפָאָרָה, הַטּוֹב שֶׁבָּוֹסֶט בְּכָל מַמְבָּנוֹים: כָּאֹם, בָּנָן וּבָהָר. עַקְבָּה הַזָּה בָּנְיָה בְּלִבְרַמְמָה. כָּרֶב בְּגַל עַלְיָה סְמֵלָה אַחֲרֵי מְרוֹתָה שֶׁל אָסָם נְטִים לְצִירָר אֶת דָמָתוֹ בְּצָבָעִים וּוּרְדִים מִן הַמְּצִיאָתָה, בְּמִקְהָה שֶׁל עַלְיָה מִצְמְצָאתָה עַל הַלְּבָבָה עַל דָלִיָּה. קַשָּׁה לְבָנָא דָרָם עַזְעָר, שְׁהָשָׁאָר וּהָמָה בְּעַמְוקָבְבָרָה. הוּא הַוְתִּיר מִזְרָח הַעֲצִיבָה לְלוֹיִיךְ בְּעַרוֹב בְּחָסִים, וְאַלְאָחָר וּמָתָה הָאָהוֹתָה אַחֲרֵי חַלְטָל וְתַחַשָּׁה עַמְוקָה שֶׁל אָבָן בְּבָל אַתְכָלָתָה, הַכָּל הַהָרָה כְּבָנָה, פָתָוח וְאַמְיוֹת. תְּמִידָר אַרְאָתִי בָּרָם שְׂחוּר מִזְרָח בְּמַמְנָוָן... הַפְּנִימָה בְּבָנָה וְגַוְעָה אַחֲרֵיכֶם וּבְאַתְכָלָתָה, שָׁאוֹחָה נְקָהָה מִמְנָוָן לִקְבּוּר אוֹתֶךָ הַיּוֹם וְהַבּוֹנוֹ לִקְבּוּר בָּעֵל! אַל מַוְשֵׁג מִדְיקָן אַגְּנִיס אֶת כְּבָחָה וְהַגְּנוּזָם לְהִיוֹת בְּחַקְרָה – בְּלִעְדָּר. עַלְמִי יְהָרָה שָׁוָמָם. אֶל אָבָן שְׁבָמָקָם חָתָונה – שְׁלִילָה... אַוְהָבָר וּלְעַלְעַלְעַלְמָם אֶל אַכְלָלָשָׁה.

חרַבְרַק – מוֹתָה

מכתב

מכתב תנחומים

18.9.84
להבא ואמא, שלומו
זה ונשמע אצליים אצלי הכל בסדר, בסדר גמור.
אי טויש פלאו.
בום שי ארכו לנו שאחוננו נומרים את הטירונות. -

-
אמא, מה נט שדרה? לא קבלתי שם מכתבי. מה
נס אחמי היה נט אב ולביבה הי נוואר טהנען
אליך ואל כלום. מה מס בכאיל הוא נובר?
וואו, לחתראות בום שבב. יא סקוהו שונזרה.
חספחו דיש לבולט.
אמא, אין לך מה לדראן. אי מרים טוב פאוד ואין
ליך מה לדראן.
שלכם. יענק בכר

השנה 30

כאמא ולאה, שלומו

זה ונשמע אצליים אצלי הכל בסדר. היום היינו
בצומת נכיי נום בסחווה. שעשו חים. הום השנו
ספונה דה בענעה 4 אהץ. בונבר רצוץ 5 ק"מ.
הכל אצלי בסדר. הריגל לא כאבתת לי זויה ...

האהוב. יענק בכר

ימקב

8.7.84
אל הים דרך הספל, בהצדעהו
הירדן: מבקש יצאת ביום ששי בערב
הופקה, אי הקשורתה הביבה ואוחמי אסירה לי
שנאט שי אל מרסחה טוב. היא שוכבה במטה כבר
יוםים. אי בקש יצאת לזראות אותה.

גביע ונדוד ליהוריית הקס-רגל זוכי עיקב בכיר

לשכת שור הביטחון

אי' כבת חמ"ג
1985 דצמ' 25

לגב' מלכה ומר רן בכיר היקרים,

יידיעות אחרונות

הארץ-ישראל

YEDIOTH AHRONOTH

THE EVENING NEWSPAPER OF ISRAEL

Management and Editorial :
Tel-Aviv, 138 Petach-Tikva St. P.O.B. 109, Tel-257172
טל-אביב, רח' פטח-תיכVA 138, נס 109, טל-257172

2.10.84

לשותה בכיר היקירה,

מפני יופך צרכה שמעתי על האמן הבהיר

שפקד אתכם עם נפילתו של יקירכם, יעקב דיל.

שמעה רוחות אורות יקרים, על התzinוגו

וכשרונתינו.

אתכם באכלכם הבהיר.

3
? 3
צבי כהן-טבת
לוזר שר הביטחון

בכבוד ר' זר
ח' יומם זר
סוכיירוח העברת

האנדרטה לזכר חללי גולני וחיל האוויר שניטפו באסון, המוצבת בתל-כביר. ונוב המשק המרוקן נותר כעדות אלימת לרוגע הזועה האתורוים.

"יעיר תרא שאיה לי כה רול-ריסטוי אמר יעקב
בבית סידי בחיליק עם החרשים"

הילן דנוי יפה בעיר

תודה חמה מקרוב ולב עמוק
למסיעים לנו בהנחת זכר בנו וחבריו ז"ל:
★ למר ג'ו יוחנוף ומשפחתו – על הסכמתם להציב את
האנדרטה בשטח הגן בתל-כביר.
★ למר שייקה קורנפלד מעירית ת"א-יפו – על
המאמצים שהשקייע בשיפור פני הגן.
★ למר דן רפפורט – על פיסול האנדרטה בהתקנות
מלאה.
ותודה מיוחדת ולבבית
לכל מנהמינו הרבים באשר הם ולוועסקים בהנחת זכר
בנו היקר ז"ל.
יהי רצון, שלא נדע לדאבה עוד, אמן!

משפחתי בכיר

הנתקה מהתפקידים הדרושים בהעומק, והעומק נתקה מהתפקידים הדרושים בהעומק.
ההעומק נתקה מהתפקידים הדרושים בהעומק, והעומק נתקה מהתפקידים הדרושים בהעומק.
ההעומק נתקה מהתפקידים הדרושים בהעומק, והעומק נתקה מהתפקידים הדרושים בהעומק.
ההעומק נתקה מהתפקידים הדרושים בהעומק, והעומק נתקה מהתפקידים הדרושים בהעומק.
ההעומק נתקה מהתפקידים הדרושים בהעומק, והעומק נתקה מהתפקידים הדרושים בהעומק.

לעתים מוגדר ג' כערך ביחס ל' α , כלומר $\alpha \rightarrow \beta$ ו- $\beta \rightarrow \gamma$ מוגדרים כ $\alpha \rightarrow \gamma$.

18. 11. 1984

27/2

בנין גן יפה נוף, מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק
לונץ, גן יפה נוף, מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק
מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק.

המושב מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק,
מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק.

מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק,
מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק,
מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק.

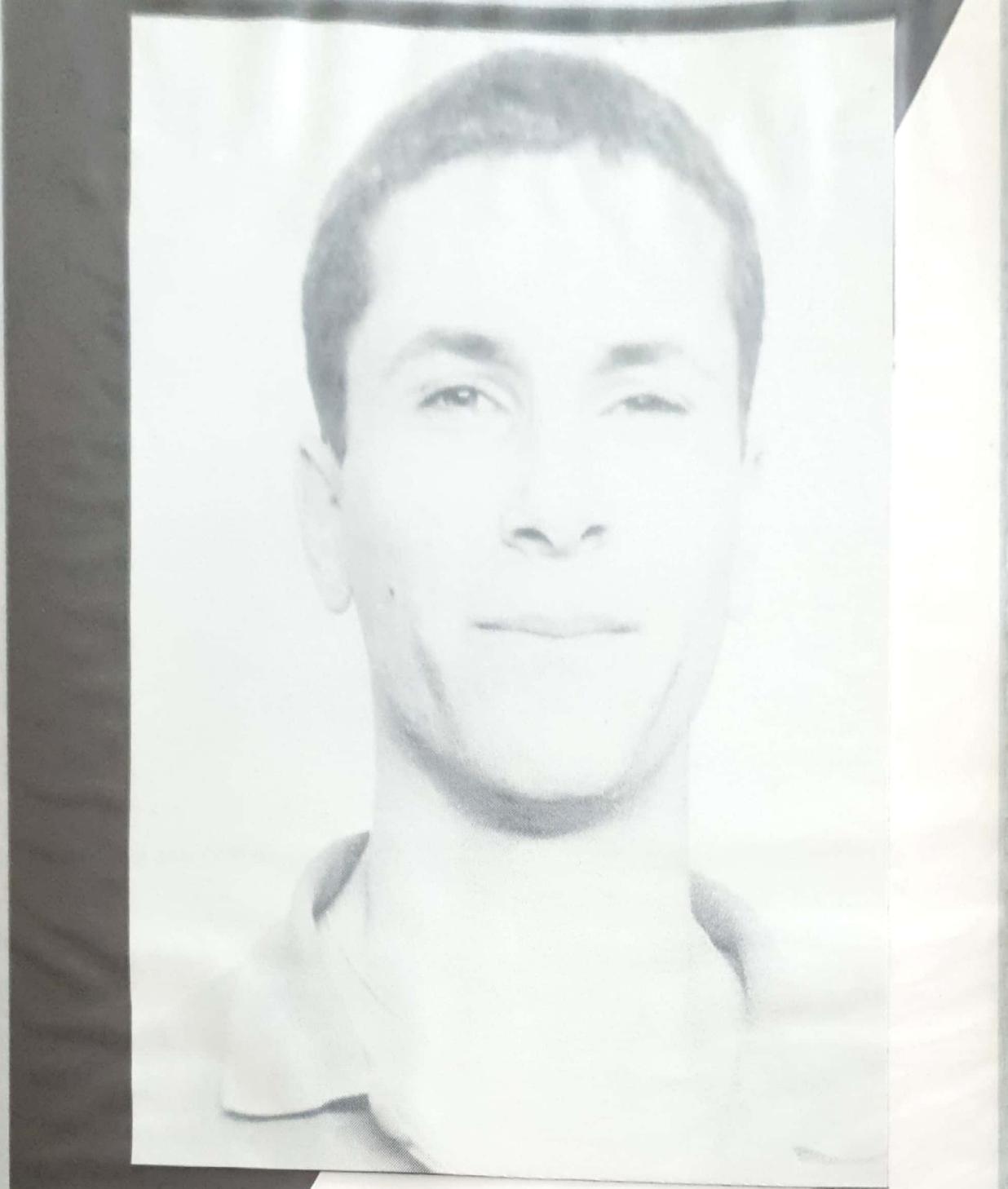
מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק,
מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק,
מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק,
מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק.

מושב צדוק, מושב צדוק, מושב צדוק.

לוד 2/13

לוד - מושב צדוק
לוד - מושב צדוק

לוד - מושב צדוק

בכר יעקב ז"ל